

[Ebba Strange]

at trække ham frem, men jeg kan godt forstå, han blev bange, for vi bliver jo fyldt med beskrivelser i aviserne om, hvor risikabelt det er at være alene og være gammel osv., og så står der pludselig sådan to unge, stærke mænd i døren. Jeg tror da også, jeg ville blive bange; jeg ved det ikke, men det kunne da i hvert fald godt være, at jeg ville blive det, hvis de stod dér og ville mig et eller andet. Derfor vill jeg godt stille spørgsmålet bl. a. om uddannelserne, og derfor ville jeg godt have sagt de andre ting.

Jeg vil også godt sige det, fordi jeg ikke kan give VS den samme uforbeholdne tilslutning til de forslag, der foreligger her, som jeg kunne sidste gang, og jeg skal sige noget om dem hver især nu og dermed begrunde, hvorfor jeg ikke kan.

Det første er L 32, og det drejer sig om identifikation af politimænd. Det tror jeg godt vi kan bakke helhertet op. Sådan som jeg læser det, kan jeg ikke se nogle problemer i det i hvert fald. Jeg er helt enig i det grundlæggende i forslaget, at en af forudsætningerne for, at der kan skabes bedre arbejdsvilkår for politiet og bedre beskyttelse i befolkningen mod politiet, er, at vi kan se, når det er en politimand, vi har med at gøre, og det må vi kunne se, enten fordi han er i uniform, eller fordi han på anden måde legitimerer sig.

Og sådan som jeg læser VS' forslag, står der i § 113 a, stk. 2, at når en politimand foretager efterforskninger og forfølgning af konkrete strafbare handlinger, kan han optræde i civil. Man giver altså nogle undtagelser.

Det eneste, vi var lidt i tvivl om i SFs folketingsgruppe, da vi diskuterede dette, var, om det, når politiet kommer i fagedforretninger eller de skal sikre sig folk til fremstilling, altid er så rart, at de kommer i uniform. Til det siger jeg: o.k., lad os så vænne os til, at sådan er vilkårene nu altså for nogle af os, at der kan komme en polititjenestemand. Han kan jo komme i et helt legalt og rimeligt ærinde, og gør det så noget, at han er i uniform? Vi kan altså støtte forslaget, som det foreligger, men selvfølgelig kan vi diskutere det videre i retsudvalget.

Derimod er vi meget lidt glade for lovfor-slag nr. L 33, i hvert fald som det nu er formuleret. Vi er helt enige i sagen om Socialistisk Dagblads fotograf, og vi er selvfølgelig

tilfredse med især byrettens afgørelse, så vi kan godt forstå, at VS har taget dette op, men jeg synes ikke, det er heldigt. Der står jo faktisk, at man kan fotografere offentlige personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, og offentlige personer er jo mange ting. Det er ikke kun politimænd. Det er os alle sammen. Jeg er jo også en offentlig person, ikke? Og har vi ikke, alle os, der er offentlige personer, også ind imellem ret til at være til nogle møder eller i nogle situationer, hvor vi ikke kan fotograferes, fordi stedet ikke er frit tilgængeligt? Det mener jeg. Sådan som bestemmelsen er udformet, kan vi ikke støtte den, men jeg vil godt have lidt mere at vide om, hvad der egentlig er VS' tanke med den, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

På samme måde kan vi heller ikke umiddelbart støtte forslaget om, at man skal kunne aflytte politiets radio. Vi mener faktisk, at der foregår en række ting, hvor vi synes det er meget rart, at det er politiet og ikke Ekstra Bladet, der kommer først. Jeg ved godt nok slet ikke, om man sikrer det med de regler, der er i dag, for der er jo blevet sagt heroppefra, at pressen aflytter politiets radio i forvejen, og det er da også muligt. Det skriver VS også i sine bemærkninger. Men stadig væk mener jeg altså, at der må være situationer, hvor politiet kommer før pressen.

Så er vi kommet til forslaget om en ændring af politiklagenævnene, og det kan vi selvfølgelig helt bakke op. Vi aftrykte Dansk Retspolitisk Forenings forslag til nye politiklagenævn som bilag til betænkningen, da vi i foråret behandlede forslaget om lokalnævnene, og når vi ikke stillede det som ændringsforslag, var det, fordi vi nødig ville have det stemt ned her i salen, men ønskede seriøst at arbejde videre med det. Når vi valgte den fremgangsmåde, var det, fordi vi havde en opfattelse af, at der i brede dele af socialdemokratiet var en forståelse for, at vi måtte videre dertil, hvor der ikke sad politifolk og behandlede klager over sig selv.

Jeg synes ikke, jeg i særlig grad har fået bekræftet i dag, at tilstanden er sådan i socialdemokratiet, og det er jeg ked af, for jeg tror ligesom hr. Bernhard Baunsgaard, at det er vigtigt, at vi hurtigt kommer det skridt videre. Vi kan uden videre tilslutte os VS' forslag, som det foreligger, og vi vil gøre, hvad vi kan for at få skabt en forbedring af